

Nu maa det ærede Medlem for Københavns Amts 4de Valgkreds forlade mig, at naar man forudsætter, og som det ærede Medlem ogsaa syntes at forudsætte, at her vilde blive Brug for en Del flere Penge, og at der vil være flere, det vil komme til Gode, saa maa man ogsaa forudsætte, at det er noget, der vil blive benyttet i højere Grad, end det offentlige Fattigvæsen bliver benyttet. Hvorfor i Alverden skulde man ellers kræve, og hvorfor antydede det ærede Medlem Nødvendigheden af at faa flere Penge, naar han ikke ventede, at flere Menneſter ville benytte sig deraf? Forudsætningen er altsaa, at der er en vis Sandsynlighed for, at adskillige, der nu ikke ville modtage Fattighjælp, ville modtage Hjælp efter denne Paragraf, og det tror jeg for min Person er rigtigt. Derfor er det ganske nødvendigt at gøre sig klart, om der kan erholdes ogsaa Statsbidrag. At jeg nu skulde staa her og sige, at det kan faas, det kunne de Herrer ikke forlange. Jeg kan godt forstaa, at det vilde passe dem godt, om jeg vilde sige: vi ville have de og de Wilkaar og ville stille de forskellige Betingelser op, men selv om jeg kunde sige et og andet derom, saa behøver jeg det ikke, og hvorfor skulde jeg hjælpe de ærede Medlemmer i deres Kritik, det ser jeg ingen Grund til. Jeg maa altsaa forbeholde mig min Stilling, idet jeg siger at jeg er villig til at forhandle videre paa dette Grundlag. For mig maa de Herrer gerne ville i Stykker derpaa, thi det er ikke mit Grundlag, det er ikke mine specielle Bestemmelser, og jeg har ikke sagt, at jeg kunde bruge dem, men maaske kunne de Herrer gennem Deres sonderlemmende Kritik bidrage til, at den ærede Ordfører og de, der ville gaa med ham, kunne blive villige til at høre paa de Krav, jeg vil stille. Men jeg siger ikke andet, end hvad jeg har lyst til og finder rigtigt at sige. Det blev ogsaa antydet af det ærede Medlem for Københavns Amts 4de Valgkreds, at videre faar man ikke Ministeren, og det kan jeg gerne sige rent ud, at længere finder jeg ikke Grund til at gaa. Jeg er heller ikke ganske enig med det ærede Medlem for Præsts Amts 6te Valgkreds (Vojen) i, at nu var der fastslaaet adskillige Enigheds-punkter. Jeg tror ikke, at det er aldeles rigtigt, og det behøves heller ikke; det ærede Medlem maa gerne stille sig saaledes, men jeg for min Person vil blot sige, at det, disse Bestemmelser skulle gaa ud paa, er at løse de mest paatrængende Spørgsmaal. Jeg erkender tillige, at der er Spørgsmaal, der ikke løses — saaledes hvad det ærede Medlem nævnedes om Arbejdets Invalider — jeg er-

tender, at der ved Siden af dette kan være Tale om noget andet, og jeg nævnedes det, den første Gang jeg havde Ordet, nemlig en anden Slags Alderdomsforsørgelse, jeg tænker nærmest paa en Livsforsikring, og den vil være et Gode for Dem, der ville og ere i Stand til at gøre noget i denne Henseende. Jeg tror altsaa ikke, at vi ere særdige med, hvad der her foreligger, selv om det lykkes at føre det til Ende, men jeg vil sige til det ærede Medlem fra Præsts Amts 6te Valgkreds, at min Forventning om, at der kan forhandles videre og mulig naas til et Resultat, begrundes jeg egentlig paa, at der snarere er en Forskel i Grad imellem, hvad der kræves fra Hvertallets Side, og hvad Kegeringen har foreslaaet, end en Forskel i Principper. Derfor er det foreliggende et ret naturligt Grundlag til at forhandle videre paa; det vedkender jeg mig, og det har jeg altid vedkendt mig, og det har jeg en Aet og endog en Pligt til at udtale, men at gaa videre i Analysen, saaledes at jeg skulde hjælpe det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgkreds (Berg) og flere i deres Detailindvendinger, finder jeg ikke mindste Anledning til. Det kommer nok paa et senere Stadium, hvis det i det hele lykkes at føre Forslaget videre. Det ærede Medlem for Københavns Amts 4de Valgkreds ser det væsentlige i den vedvarende Afhængighed, som de, der ville faa Understøttelse efter den tænkte § 64 i Lovforslaget, kunde komme til at staa i, men det ærede Medlem overser, at det er ikke alene Valgretten, det drejer sig om, men det er jo de Betingelser, der i øvrigt stilles for Modtagelsen af Fattighjælp, der sløffes; det er, som jeg udtrykte mig i Gaar, det samme som at faa Hjælp af de fattiges Klasse, og jeg veed ikke, at de, der faa denne Hjælp, ere mere afhængige af deres Medlemmer end andre. Det er jo altid blevet sagt, at mindre velhavende ere afhængige af de mere velhavende, men det er for Resten nu til Dags grumme sjældent; nu kan der snarere tales om Afhængighed i ganske andre Retninger. Jeg tror ikke, at denne vedblivende Afhængighed har faa meget at sige. Man har jo forskellige Bestemmelser i Lovforslaget, som sætte en Aldersgrænse; saaledes bliver det, der gives under 18 Mars Alderen, efter almindelige Regler ikke regnet for Fattighjælp, og det nytter næppe at komme ind paa en almindelig Debat om, hvad der efter Grundloven er almindelig Fattigunderstøttelse, og hvad ikke, thi vi ere jo egentlig langt inde paa Afgørelsen af disse Spørgsmaal i Lovgivningen. Grundlovens § 84 nævner jo Hjælp af det offent-